

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådsforordning nr. 1025/70/EF af 25. maj 1970

om fastlæggelse af en fælles regulering af indførslen fra tredjelande

De Europæiske Fællesskabers Råd har –

i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især dens artikel 113,

i medfør af ordningerne om de fælles markedsorganisationer for landbrugsvarer og af ordningerne for forarbejdede landbrugsvarer i henhold til traktatens artikel 235 og særlig de bestemmelser i disse ordninger, som muliggør en afvigelse fra den almindelige grundsætning, at alle kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning alene skal erstattes med de i disse ordninger forudsatte foranstaltninger,

under hensyn til Kommissionens forslag og i betragtning af følgende grunde:

Efter overgangstidens udløb skal den fælles handelspolitik udformes efter ensartede grundsætninger.

Med henblik herpå har Rådet med sin beslutning af 25. september 1962¹⁾ fastlagt et arbejdsprogram for udformningen af den fælles handelspolitik, til hvis mål også hører en standardisering af medlemsstaternes indførselsbestemmelser overfor tredielande.

Med dette formål har Rådet den 10. december 1968 vedtaget forordning nr. 2041/68/EF om udarbejdelse af en fælles liste for liberaliseringen af indførslen til Fællesskabet fra tredielande²⁾ og forordning nr. 2045/68/EF om etablering af en særlig fremgangsmåde ved indførsel af visse varer fra visse tredielande³⁾; i kraft af disse forordninger skal der i disse som følge af etableringen af den fælles handelspolitik foretages de nødvendige ændringer.

Disse ændringer har til formål at fastlægge en fælles regulering af indførslen fra tredielande.

Den med henblik på konsolidering af de af medlemsstaterne gennemførte liberaliserings-

foranstaltninger ved forordning nr. 2041/68/EF opstillede fælles liberaliseringsliste, som er udvidet ved forordningerne nr. 1228/69/EF⁴⁾ og 1827/69/EF⁵⁾, skal udgøre et grundelement i denne fælles regulering; i denne liste kan ved beslutning af Rådet optages andre varer og andre tredielande.

For indførsel af varer optaget på denne fælles liberaliseringsliste må kvantitative restriktioner ikke anvendes.

Kommissionen skal dog af medlemsstaterne underrettes om enhver fare, der opstår gennem udviklingen i importen, og som kunne nødvendiggøre beskyttelsesforanstaltninger.

Det er af væsentlig betydning på fællesskabsplan gennem et rådgivende udvalg at følge betingelserne for indførslen, dens udvikling og de forskellige elementer i den økonomiske og kommercielle situation og i givet fald at tage stilling til nødvendige foranstaltninger.

Ved disse konsultationer kan det vise sig nødvendigt at stille indførslen af visse varer under fælles kontrol. I disse tilfælde er det hensigtsmæssigt at gøre ekspeditionen af de pågældende varer til fri omsætning betinget af fremlæggelse af et importdokument, der er baseret på ensartede kriterier; dette dokument skal efter anmeldelse eller efter simpel anmodning fra importøren indenfor en vis frist udstedes eller påtegnes af medlemsstaternes myndigheder; dette giver dog ikke importøren nogen ubetinget ret til at gennemføre importen, dokumentet kan følgelig kun anvendes inden det tidspunkt, på hvilket indførselsreguleringen bliver ændret.

I Fællesskabets interesse er det vigtigt, at medlemsstaterne i videst muligt omfang underretter hinanden om resultaterne af kontrollen.

Det påhviler Rådet at træffe beslutning om gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige i fællesskabets interesse; med henblik herpå skal Kommissionen for

¹⁾ EFT. nr. 90 af 5.10. 1962, s. 2353/62.

²⁾ EFT. nr. L. 303 af 18.12. 1968, s. 1.

³⁾ EFT. nr. L. 303 af 18.12. 1968, s. 43.

⁴⁾ EFT. nr. L. 159 af 1.7. 1969, s. 4.

⁵⁾ EFT. nr. L. 235 af 18.9. 1969, s. 6.